

Zawieszenie broni z Bułgarią podpisane

LONDYN, 31.X (R) Ubiegłej soboty podpisano w Moskwie warunki zawieszenia broni między Aliantami a rządem bułgarskim.

Główne punkty tego układu przewidują, że:

Rząd bułgarski zobowiązuje się rozbroić i wydać Aliantom jako jenców wojennych wszyst-

kich żołnierzy niemieckich znajdujących się na terenie Bułgarii oraz internować osoby cywilne pochodzenia niemieckiego lub obywateli państw wasalnych.

Bułgarskie siły lądowe, morskie i powietrzne oddane zostaną do dyspozycji dowództwa alianckiego, o ile zajdzie

po temu potrzeba.

Wojska bułgarskie oraz administracja wycofane zostaną z okupowanych przez Bułgarię ziem greckich i jugosłowiańskich. Z terytoriów tych usunieci zostaną wszyscy obywatele bułgarscy, przybyli tam po 1 stycznia 1941 roku. Administracje tych terenów rząd bułgarski przekaze odpowiednim władzom greckim, względnie jugosłowiańskim.

Rząd bułgarski zwolni natychmiast wszystkich jenców alianckich i obywateli cywilnych internowanych w czasie wojny.

Bulgaria przystąpi do roz-

Planowa akcja antyrządowa w Belgii

LONDYN, 31.X (R) Z Belgii nadchodzi wiadomości o dalszych demonstracjach przeciw rządowi Pierlota w południowej części kraju. Demonstracje organizują robotnicze związki zawodowe i partie lewicowe. Pretekstem do rozru-

chow jest sytuacja aprowizacyjna kraju. Według doniesień szwajcarskich do demonstracji przystąpiły liczne utworzone ostatnio stronnictwa, różniące się między sobą nazwami, ale głoszące jednakowy program i hasła.

wiazania partii profaszystowskich i do aresztowania osób podejrzanych o dokonanie zbrodni wojennych.

Cały materiał wojenny należy do Niemców lub do państw wasalnych wydany zostanie Aliantom jako łup wojenny, zwłaszcza okrety i statki.

W protokole dodatkowym Bułgaria zobowiązuje się wy-

dać swe zapasy żywności dla rozdania ich między obywateli greckich i jugosłowiańskich, którzy bezpośrednio ucierpieli wskutek przystąpienia Bułgarii do wojny i okupacji terenów.

„Prawda” moskiewska, omawiając warunki zawieszenia broni z Bułgarią, podkreśla, że są one dowodem ścisłej współpracy pomiędzy trzema mocarstwami alianckimi.

OBCE RECE

M. p., dn. 31 października.

(-el) Przeglądamy, jak codziennie, różnorodny dzienniki. Z faktów i naswietlen tworzy się prawdziwa mozaika. Widzimy obraz współczesnej rzeczywistości.

W dniu dzisiejszym uwagę naszą zwróciły dwa doniesienia: jedno ze Słowacji, drugie z Belgii. Pozornie oba te doniesienia mówią o sprawach bardzo od siebie odległych i niczym z sobą nie powiązanych. A jednak...

Przywódca mniejszości niemieckiej w Słowacji zgłosił się u premiera quislingowskiego rządu słowackiego i zakomunikował mu co następuje:

Trwające jeszcze ciągle, ale już wygasające powstanie w Słowacji wyrządziło ogromne szkody żywiolowi niemieckiemu. Powstancy, różnego rodzaju dywersanci w porozumieniu z żywiolami miejscowymi niszczyli niemieckie domy w miastach, równali z ziemi niemieckie osiedla wiejskie, zabijali Niemców itd., itd. Samo uszkodzenie materialne nie wystarczy. Wobec tego obywatele słowaccy narodowości niemieckiej zadają... przekazania mniejszości niemieckiej wielu działów administracji państwowej, co umożliwi im na przyszłość obronę swego życia i mienia.

Krotko mówiąc — Niemcy słowaccy zaszali pełnej władzy państwowej dla siebie i ostatecznego zdegradowania Słowaków do roli parobków w ich własnym domu. Quislingowski premier Słowacji został wezwany do Hitlera i... na pewno na wszystko się zgodzi. ***

W Belgii wybuchł kryzys gabinetowy. Rząd H. Pierlota znalazł się w niebezpieczeństwie. Komunisty i pokrewne im ugrupowania skrajnie lewicowe rozpoczęły generalną ofensywę przeciwko rządowi. Wysuwają oni trzy zarzuty: 1) rząd Pierlota nie stara się należycie o aprowizację kraju, 2) nie umiał sobie jeszcze poradzić z problemami bezrobocia, 3) jest za łagodny wobec żywiolów, które współpracowały z Niemcami.

W walce z rządem Pierlota komunisty zapowiadają odwołanie się do strajków i groza sparalizowaniem życia kraju dopiero co uwolnionego, na którego pograniczu znajduje się jeszcze potężny wrog.

Zarzuty stawiane Pierlotowi są tak wyrażnie niesłuszne, że nie trzeba z nimi obszernie polemizować.

Trudności aprowizacyjne kraju, który był pięć lat pod okupacją niemiecką i przez który świeżo przeszedł walc wojny — nie mogą być usunięte z dnia na dzień i to w dodatku przez rząd, który dopiero przejmuje administrację. To samo dotyczy problemów społecznych, a więc między innymi zagadnienia pracy. A jeśli idzie o postawę Pierlota wobec zdrajców, którzy współpracowali z Niemcami — to zarzuty komunistów są już wręcz cyniczne.

Pierlot był człowiekiem, który nie wahał się ani chwili. Wszyscy pamiętamy tragiczne audycje radiowe z r. 1940, z których dowiedzieliśmy się, że król Leopold III kapitulował, a wojsko belgijskie poszło do niewoli. Ale w poł godziny po tych wieściach — w głośnikach radiowych zabrzmiał wzruszony głos Pierlota, zapowiadający w imieniu rządu belgijskiego walkę z Niemcami aż do zwycięstwa. Z linii tej Pierlot i jego rząd, urzędujący przez 4 lata w Londynie, nie zeszli aż do chwili oswobodzenia kraju, a tymbardziej nie zeszli obecnie.

A komunisty belgijscy? W roku 1940 — podobnie jak komunisty Francji i wszystkich innych krajów alianckich — sabotowali wysiłek wojenny i nazywali wojnę z Niemcami wojną imperialistyczną.

Czy dziś wygrają w Belgii — zobaczymy...

Jaka jest wspólna cecha między wypadkami słowackimi

2. Polski Korpus walczy w niezmiernie trudnym terenie górskim Fatalna pogoda hamuje operacje

KOMUNIKAT 2. POLSKIEGO KORPUSU Z DN. 28. X. 44. GODZ. 10.00

Na froncie 2. Polskiego Korpusu sytuacja ogólnie nie uległa większym zmianom. Oddziały własne prowadziły ożywioną akcję rozpoznawczą w kontakcie z nieprzyjacielem. — Obustronna wymiana ognia artylerii. Trwające bez przerwy opady utrudniają poważniejsze operacje.

NEAPOL, 31.X (R) Z frontu włoskiego donoszą, że postępy wojsk sojuszników na odcinku adriatyckim zostały nieco zahamowane z powodu ulewnych deszczów i zalania całych terenów pomiędzy Forli a Rawenna. Na odcinku tym Niemcy cofając się, niszcza wszystkie mosty, co zmusza wojska sojuszników do budowania objazdów. Objazdy te wymagają dużo pracy ze względu na gorski teren z głębokimi jarami, w którym odbywa się akcja.

Oddziały polskie posuwają się drogą do Forli, zdobyły miejsce urocziska Mussoliniego miasteczko Fredappio w roczni-

ce faszystowskiego marszu na Rzym. Najbardziej wysunięte oddziały polskie znajdują się o 15 km na południowy zachód od Forli.

Wojska brytyjskie zajęły kilka dalszych miejscowości. — Marsz ich również ulega opóźnieniu, na skutek warunków terenowych i atmosferycznych.

LONDYN, 31.X (R) Pod-

no obecnie do wiadomości, że na froncie włoskim walczy przeciw oddziałom polskim 305. niemiecka dywizja piechoty, która w pierwszych walkach polskich we Włoszech nad Sangro poniosła duże straty. Jency wzięci z tej dywizji są przede wszystkim młodymi chłopcami w wieku 18 do 20 lat, często nawet młodsi.

Przyjaźń — nie uległość

LONDYN, 31.X (R) — Wychożący w Londynie „Dziennik Polski” w artykule wstępnym polemizuje z głosami, za-

lecającymi Polsce przyjazne stosunki z Rosją. Dziennik stwierdza, że Polska nastawiona jest przyjaźnie do wszystkich narodów milujących pokój, a zwłaszcza za przyjaznymi stosunkami z sąsiedzami. Do przyjaźni wcale nie potrzeba Polski na mawiać — natomiast to, czego się żąda od Polski, nie jest przyjaźnią, ale już uległością.

Albania walczy Dymisja quislingowskiego rządu

LONDYN, 29.X (R) Prohibitowski rząd albański podał się do dymisji. Sytuacja w Albanii jest krytyczna. Oddziały partyzantów uwolniły szereg miejscowości z wojsk niemieckich między innymi Berat i Argibastro.

Rząd norweski wkrótce powróci do kraju

LONDYN, 31.X (R) Norweski minister spraw zagranicznych i minister sprawiedliwości przybliży do Sztokholmu na zaproszenie szwedzkiego ministerstwa spraw zagranicznych. Jak podała korespondencja, obaj mezwicie stanu przeprowadzić mają rozmowy z rządem szwedzkim na temat ułożenia stosunków pomiędzy Norwegią a Szwecją. Nie wiadomo jak długo przeciągnie się wizyta obu ministrów norweskich. Korespondent „Daily Telegraph” ocenia te poaroz jako pierwszy krok do powrotu rządu norweskiego do kraju.

a Belgii? Tu i tam mniejszość, zobowiązana z tytułu swego obywatelstwa do wierności wobec Kraju usiłuje narzucić przez mocą swą wole. Tu i tam mniejszość ta opiera się o obca zewnętrzna siła i działa w jej interesie. Tak w Słowacji i Belgii działają więc obce rece. Działanie tych obcych rak jest najgroźniejszym niebezpieczeństwem dla Europy, która sobie bezpieczną przyszłość, gdy jej na tylko wtedy zapewni rody rządzić się beda swobodnie u siebie w domu.

Obce, brunatne rece, których zbrodnicza robota widzimy w Słowacji — na szczęście już omdlewają, ale inne rece, których czerwony cien pada m. in. na Belgię, wyciągają się drapieżnie w coraz to nowa stronę...

Nie można winić o to rządu polskiego

Przywódcą socjalistów szkockich o Polsce i Sowietach

„Sir Patrick Dollan, przywódca socjalistów szkockich, był w chwili przybycia wojsk polskich do Szkocji burmistrzem (lord privost) Glasgowa i okazał Polakom dużo serdecznej przyjaźni. W sprawach polskich zajmował zawsze stanowisko obiektywne i sprawiedliwe i stanowisko to zachował po dziś dzień, czego dowodem jest ogłoszony w dniu 26 sierpnia br. w „Forward” artykuł, który dopiero teraz otrzymałmy za pośrednictwem agencji Światowego Związku Polaków z Londynu.

Oto jak brzmi ten artykuł:

(Londyn, w październiku Narodowa Rada Pracy, reprezentująca Związki Zawodowe, Partię Pracy i Kooperatywy, zajmie się przypuszczalnie pomożeniem w załatwieniu sporu rosyjsko - polskiego w myśl zasad Karty Atlantycznej. Akcja ta, prawdę mówiąc, powinna być zrobiona dawno, chociażby dlatego, że Narodo-

wa Rada Pracy interesowała się sprawami rozwoju ruchu klas pracujących w obu krajach.

Dużo dyplomatyżowania i ostrożnej ciszy panowało pomiędzy posłami i politykami Partii Pracy odnośnie Europy wschodniej. Entuzjastom oni pomagali dla socjalistów i członków Związków Zawodowych we Włoszech, entuzjastom ich wydawał się jednak mniej wyrazny w stosunku do Polski, która ma partię socjalistyczną od 51 lat i która przez cały czas lojalnie podtrzymywała międzynarodowy ruch socjalistyczny i Związków Zawodowych.

Socjalistyczni krytycy i politycy zabierali głos w sprawie AMGOT'u we Włoszech i słusznie protestowali przeciwko zwłocze rządów brytyjskiego i amerykańskiego w uznaniu akcji „de gaulistów”. Obecnie już pewne jest, że zarówno lud włoski jak i francuski będą miały możność utworzenia rządów narodowych, skoro tylko ich kraje zostaną uwolnione.

Czemuz Polsce i innym okupowanym krajom odmawia się tych samych praw, czy są dwa różne prawa samostanowienia,

jedno stosowane do jednych, a drugie do drugich.

Z przykrością muszę stwierdzić, że nadzieje na przyjazne rozstrzygnięcie pomiędzy Rosją a Polską wyjada się w tej chwili znacznie mniej pomysłnie niż dwa tygodnie temu. Nie można winić o to rządu polskiego. Rząd rosyjski utrzymuje, iż nie jest zainteresowany w sprawach polskich i zależy mu jedynie na ułatwieniu, by Polacy rozwikłali swoje własne trudności. Premier Stalin — utrzymuje — powiedział do premiera Mikolajczyka w czasie rozmów moskiewskich i specjalnie podkreślił, że zależy mu na tym, by Rząd Polski zawarł układ z Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego. Komitet powołany został do życia przez rząd sowiecki, ma 11 komunistów na 15-tu członków, pomiędzy którymi niektórzy są Rosjanami, czy też Polakami urodzonymi w Rosji, którzy przyjęli sowieckie obywatelstwo. Załatwienie takie oznacza, że w czasie, gdy Stalin i Molotow pozostawiają będa pozornie neutralni Komitet stworzony ich wola działac będzie jako ich agent

we wszystkich polskich sprawach. T/zw. Komitet Wyzwolenia zdecydował od razu, że wszystkie terytoria na wschod od Lini Curzona mają być skomunizowane i zrusyfikowane. Ziemia ta mieszcząca wiele milionów Polaków, którzy mają się stać obywatelami rosyjskimi bez zasięgnięcia zdania ich samych ani Rządu Polskiego.

Polska na zachod od linii Curzona ma być rządzona przez mianowany przez Sowiety Komitet Wyzwolenia, Komitet czuje się dostatecznie silny, by zgodzić się na kooptację 4 członków Rządu Polskiego. Tych czterech użytych byłoby do maskowania wykonywania rozkazów sowieckich.

Tak wygląda rzeczywistość tego, co Sowiety ogłosiły swiatu jako wole odbudowy wolnej silnej i niepodległej Polski. Polski, któryby była niczym innym jak igraszka w rękach polityków sowieckich, zmierzających ku podporządkowaniu sobie spraw europejskich.

Przygrywkę do tego, jaka będzie „nowa Polska” można znaleźć w zachowaniu się Czerwonej Armii na ziemiach z których Niemcy zostali wygnani przy pomocy polskiej Armii Krajowej i polskiego ruchu podziemnego. W Zamosciu wszyscy oficerowie i podoficerowie ruchu podziemnego zostali najprzód zarejestrowani, a następnie aresztowani przez Armię Czerwoną, która ich wydała rosyjskim władzom policyjnym. Jedyną zbrodnią którą ci ludzie popełnili, była lojalność dla swej ojczyzny.

Nie chcieli oni stać się ani Rosjanami, ani komunistami. Biłi się ramie przy ramieniu z Armią Czerwoną o wyzwolenie Zamoscia, a ich nagrodą było kooperatywy, demokraci i choćkolwiek tylko nie zgadzający się na przyjęcie komunistycznego znacznika, zostali aresztowani. Oczywiście, że w tych warunkach wybory przeprowadzone zostały z druzgocą większością. Polaków aresztowano również w wielu innych miejscach aresztowanie i kara.

Wszyscy przywódcy ruchu po-

dzimnego w Lublinie, którzy ujawnili się przed władzami rosyjskimi zostali również aresztowani. Na ich miejsce wybrano w Lublinie stuprocentowo komunistyczną administrację. Przy wyborach dopuszczeni byli jedynie komunistyczni kandydaci. Wybory odbywały się zgodnie z rosyjskimi zwyczajami. Socjaliści, członkowie Związków Zawodowych, członkowie wóscich na zachod od linii Curzona. Aresztowano np. sztab i oficerów jednego z pułków, który walczył przy boku Rosjan przeciw Niemcom. W chwili, gdy Niemcy zostali pobici Polaków wzięto pod straż. Nie ma Polaków na stanowiskach wyższych dowódców w t. zw. polskiej armii gen. Berlinga. Większość żołnierzy tej armii stanowią oczywiście Polacy, ale nie jest im wolno zajmować stanowisk kierowniczych i w dowodzeniu. Stanowiska te są zarezerwowane dla Rosjan lub osób przez Rosjan wyznaczonych.

Wielu z pomiędzy aresztowanych, to socjaliści lub członkowie związków zawodowych. Wypadki te działy się tak samo na wschod, jak i na zachod od tzw. Lini Curzona. Około 800.000 Polaków, mieszkających na wschod od „Lini” tej znajduje się dziś w głębi Rosji. Wielu z nich służy w Czerwonej Armii, innych skierowano na ciężkie roboty.

Rząd polski nie zerwał negocjacji z Moskwą ale też nie jest uznany przez rząd sowiecki. Panowie Stalin i Molotow, przyjmując delegacje polską uczynili to z kurtuazji, lecz nie w celu wszczęcia rokowań, tak jak rokuje rząd z rządem.

Rosjanie zorganizowali to, co nazwać można dyktaturą komunistyczną w okupowanej Polsce i zaprosili Polaków, by się z nimi połączyli i zostali wchłonięci.

PATRICK DOLLAN

**Strzeż się malarii
Malaria to wróg
żołnierza**

Ostatnia litera wojennego alfabetu Rzeszy

Home Guard — Volkssturm

M. p., w październiku Dziwne refleksje przychodzi na myśl, gdy czyta się proklamacje Hitlera i odezwe Himmlera, powołująca do życia Volkssturm, tj. pospolite ruszenie wszystkich niezmobilizowanych jeszcze Niemców od 16 do 60 roku życia. Sternicy Trzeciej Rzeszy, podejmując taką własną decyzję przekreślili wszystko to, co dotąd głosili, w co wierzyli i co innym do wierzenia podawali.

Jaką była teoria niemiecka? Głosiła ona, że wojna nowoczesna może być jedynie wojna techniczna, wojna zmotoryzowana prowadzona przez wojska doskonale wyszkolone i zaopatrzone w najnowocześniejszy sprzęt. Okres pospolitych ruszeń, walk różnych milicji obywatelskich na ulicach rodzinnych miast i na drogach wodnych do rodzinnych wiosek — to, wedle teorii niemieckiej, przebrzmiałe echa 19. stulecia i jego drobnomieszczanskiego romantyzmu.

W jednej w swych głośnych mow powiedział Goebbels, że Niemcy nie chcą maszerować z pieśnią na ustach przez Europę i walczyć na barykadach z jej mieszkańcami, ale że chcą straszyć i czolgami wdeptać w ziemię wszelki opór. Nasza wojna — to pieśń siły i stali — wołał Goebbels. Nasz hymn — to warkot motorów.

Pamiętamy jeszcze wybuchy ironicznego śmiechu przywódców Trzeciej Rzeszy, gdy po katastrofie francuskiej w roku 1940 Wielka Brytania pozabawiona armii stalej powołała do o-

brony Wysp zagrożonych inwazją taką właśnie milicję obywatelską pod nazwą Home Guard. Niemcy szaleli z radości, wołali, że to już koniec Wielkiej Brytanii. Ich pisma humorystyczne przeciwstawiały sylwetkę zakutego w stal Niemca brzuchatego cywila angielskiego z myśliwską dubeltówką na plecach.

Dzisiaj po czterech latach sytuacja zmieniła się najzupełniej. Dzisiaj Wielka Brytania ma wielomilionowe siły zbrojne zakute w stal, ma gigantyczną produkcję czolgów i samolotów, a Niemcy... tworzą swoje Home Guard pod nazwą Volkssturm.

Mozna by jednak wysnuć z tego stanu rzeczy także inny wniosek. Skoro Anglia, która jest dzisiaj u progu zwycięstwa zaczęła od pospolitego ruszenia, to może i Niemcy wcho dząc obecnie na drogę Volkssturmu przygotowują w ten sposób przyszłą zmianę swej sytuacji.

Nic fałszywszego. Trzeba bowiem uwzględnić — współczynnik czasu. Gdy Wielka Brytania w roku 1940 stworzyła Home Guard, znajdowała się jeszcze właściwie w stanie niewiele różniącym się od stanu pokojowego. Przed Wojną Wielka Brytania nie miała wielkiej armii lądowej, a świetne skadinal dywizje wysłane pod dowództwem lorda Gorta do Francji przedstawiły sobie zaledwie mały odsetek żywej siły brytyjskiej. Produkcja przemysłowa, a zwłaszcza zbrojeniowa kraju nie była jeszcze przestawiona na potrzeby wojenne.

Home Guard a więc pospolite ruszenie miało bronić zagrożonej inwazją Wielkiej Brytanii nie dlatego, że byłaby to obrona skuteczna, ale prosto dlatego, że Brytyjczycy postanowili zamaniestrować w jak najbardziej jaskrawej formie wole walki. W swej głośnej mowie w Izbie Gmin w czasie katastrofy Francji Churchill zapowiedział wyraznie, że nawet gdyby Wyspy Brytyjskie zostały stracone — Imperium będzie prowadziło dalej wojnę.

Brytyjczycy nie zmarnowali istotnie w ciągu ubiegłych czterech lat ani jednej minuty. Przetrwali krytyczne chwile wojny, zbudowali największy w dziejach przemysł wojenny i dzisiaj z uśmiechem zadowolenia myślą o chwilach, gdy na angielskim czy szkockim wybrzeżu stały patrole Home Guardu i gdy poczciwi mieszczanie londyńscy uczyli się w londyńskich parkach chwytów broni.

Z Niemcami jest dzisiaj zupełnie inaczej. Niemcy mają już poza sobą wieloletnią wojnę. Ich materiał ludzki jest już w znacznej mierze zużyty, ich produkcja zbrojeniowa spada z godziny na godzinę bez możliwości rozszerzenia swym ram.

Dlatego też Volkssturm w Niemczech nie jest przejawem, iż proces walki zaczyna się, ale dowodem, że możliwości walki się kończą. Home Guard była pierwszą literą brytyjskiego alfabetu wojennego, Volkssturm jest ostatnią literą wojennego alfabetu Hitlera.

L. T.

Dalsze ofiary na „Fundusz pomocy Warszawie”

Na fundusz pomocy Warszawie:

Plut. Warsztat. 7 P. Art. Plot.	L. 11.715
Sierz. Waszczuk Edward z Plut. Wart.	» 1.000
161 Szpitala Wojennego	» 40.000
31 Komp. San.	» 800
Pchor. Basinski Jan	» 2.655
Plut. „A” 23 Komp. Transp.	» 300
Bezimiennie	» 13.500
Zolnierze jednej z Piekarń Polowych w dniu imienia swego dowódcy kpt. T. Y.	» 7.400
Komp. P.S.K. przy 161. Szpitalu Wojennym	» 6.000
Chorzy Szpitala Wojennego Nr 1	» 6.000

Na jenców Polaków znajdujących się w obozach niemieckich — 23 Komp. Transportowa w dniu imienia swego dowódcy

» 14.400

M. p., w październiku Przedstawiciel Kwatery Praszowej uzyskał w Sztabie Korpusu następujące oświetlenie obecnych walk oddziałów polskich na froncie włoskim w Apeninach:

Teremem działań Korpusu jest wysoki masyw górski porzecinany stromymi jarami z najwyższym szczytem Monte Grosso. Przez ten masyw przechodzi jedna tylko zdatna do użytku droga, która musi być transporty z wojskiem, sprzętem i zaopatrzeniem. Droga ta wspięła się w jednym miejscu na wysokość 1183 m. Wycofujący się Niemcy wysadzili na tej drodze wszystkie mosty, a budowanie objazdów było tym razem znacznie trudniejsze niż dotychczas ze względu na strome spadki, wielką ilość min i blokad, powstałe wskutek nieustannie prawie padających deszczów. W wielu miejscach sa-

perzy polscy musieli budować objazdy szerokości 40 metrów. Wskutek tych trudności terenowych stanowiska niemieckie sięgały na tym odcinku najlepiej w linię sprzymierzonych. Celem natarcia Polskiego Korpusu było zepchnięcie npla ze wzgórz okalających dolinę rz. Bidente, wzdłuż której właśnie idzie jedyna droga na północ od stanowisk wyjściowych Polskiego Korpusu. Dalej celem natarcia było osiągnięcie miejscowości Galeata, z której rozwidlają się dwie drogi na Forlì. Natarcie rozpoczęła Wileńska Brygada Kresowej Dyw. 17 bm. wieczorem. Działające na prawym skrzydle oddziały Brygady szły

wśród nocy bezdrozami. Następnego dnia rano zajęto miejscowość San Sofia. Stamtąd ruszyło natarcie na pobiiskie góry, na których Niemcy, korzystając z udogodnień terenowych, bronili się zaciebie. Nasze oddziały musiały likwidować poszczególne punkty oporu, a saperzy budowali nowe ścieżki w skalistym terenie. Kliny wbite w linię niemiecką rozbiły npla na małe grupki, złożone z 30-40 ludzi, które w zupełnym o-

dosobieniu walczyły do ostatka w wielu wypadkach ginąc co do jednego.

Po zajęciu Galeata i Civitella di Romagna natarcie Kresowej wspartej czolgami skierowało się dalej na północ na wzgórza broniące dostępu do doliny, wzdłuż której biegnie droga Rimini-Bologna, via Emilia. Na tych wzgórzach Monte Grosso, Monte Forche, Monte della Marina i Monte Belvedere Niemcy bronili się w schronach beto-

nowych zawczasu przygotowanych uzbrojonych w moździerze i karabiny maszynowe.

Spotkaliśmy tu znajomych z pierwszego okresu naszych walk we Włoszech nad Sangro: 305 dywizję niemiecką, dowodzoną jak i w roku zeszłym przez gen. Hauck. Wzięci do niewoli jency w liczbie ponad 150 stanowią naogół bardzo młode roczniki. Potwierdzają oni duże straty niemieckie w ostatnich kilku dniach walk.

Oddziały Korpusu po przełamaniu oporu npla na wymienionych wyżej wzgórzach nacierają dalej w kierunku północnym.

WACŁAW SIKORSKI

Podziękowanie za ofiarę 2. Korpusu na pomoc Warszawie

Ministerstwo Obrony Narodowej za pośrednictwem Szefostwa Intendentury M.O.N. przekazało do kasy P. C. K. w Londynie czek na kwotę L. 87,500 (osiemdziesiąt siedem tysięcy pięćset funtów) zaznaczając, że suma powyższa pochodzi z ofiar złożonych przez Oficerów i Szeregowych podległego Panu Generalowi Korpusu.

Wysokość sumy jest wymownym dowodem, że ofiarodawcy - żołnierze nie szczędzili swych skromnych funduszy, by ofiarą była jaknajpełniejsza.

Żołnierz polski na ziemi Włoskiej wstawiał się nie tylko swymi czynami bojowymi pod Monte Cassino, Ancona i t.d. zdobywając je w krwawych bojach, lecz złożył też oprócz dowodów własnych cnot rycerskich dowody swych najwyższych wartości obywatelskich.

I oto znowu walczyć w pierwszych liniach bojowych na zie-

mi Włoskiej żołnierze 2 Korpusu spieszą z niezwykłą pomocą rodakom własnej stolicy, starając się ulżyć losowi bohaterów mieszkanców Serca Polski.

Zarząd Główny P. C. K. składa niniejszym na ręce Pana Generala jako bezpośredniego Dowódcy 2 Korpusu najlepsze i najserdeczniejsze podziękowania ofiarodawcom - żołnierzom za ten hojny dar, który niewątpliwie ulży doli bohaterów polskiej ludności i Obronców Warszawy, za ten obywatelski czyn, który zawsze stawia naszego żołnierza na najwyższym poziomie.

Polski Czerwony Krzyż składa Panu Generalowi i Żołnierzom 2 Korpusu staropolskie „B o g Z a p l a c”.

S K A R B N I K:
T. SURZYCKI

P R E Z E S:
W. KOSKOWSKI

PIERWSZY DZIEŃ I OSTATNIA NOC POD ARNHEIM (2)

— Hallo boys! — wołam przyjaźnie, lecz oni nie odpowiadają.

— Lepiej ich nie zaczepiać. Cała noc byli w akcji, teraz są bardzo zmęczeni i bardzo zli — wyjaśnia mi brytyjski kapitan, stojący na brzegu szosy.

Domy kończą się i nic już nie ma przy szosie prócz wysokich, gestych drzew, łączących się u góry konarami i liściami. Wygląda to, jak dach nad drogą.

— Raz, dwa, trzy, — liczy drapieżnie Max, drugi pilot naszego szybowca, niemieckie trupy przy drodze. Lecz nagle przerywa, bo oto natrafiamy na zabitego żołnierza brytyjskiego.

— Tak wygląda wojna — mruzczy trochę patetycznie, ktoś z Polaków.

Na skrzyżowaniu uderza nas widok niezwykły: niemieckie auto wojskowe przestrzelone — dosiownie — jak sito, z dwiema postaciami wywalonymi na zewnątrz, w pył szosy. Zatrzymujemy się obok i podchodzimy bliżej do wozu. Jedna z postaci, leżących na drodze ubra-

na jest w mundur niemieckiego generała. Czerwienią się lampasy i — pomimo wszystko — nieskazitelnie błyszczą długie, czarne buty. Na złotych naramiennikach zastygły dwie wąskie strugi krwi.

General niemiecki ma młodą twarz, o ostrych suchych rysach. Włosy są nienagannie zaczesane do góry, gdy pochylam się nad nim, widzę duże, jasno niebieskie oczy, które bardzo spokojnie patrzą w otwartą przestrzeń pomiędzy drzewami, w tym samym kierunku, gdzie miało jechać auto. Na malej tabliczce, wiszącej na szyi czytam nazwisko: Kussin, general major. Na tylnym siedzeniu zastygli na zawsze w dziwnym uścisku, wpychając się wzajemnie pod siebie w poszukiwaniu osłony przed kulami dwaj niemieccy podoficerowie. Z drugiej strony wozu leży szofer.

Jedziemy do dowództwa brytyjskiej Dywizji Powietrznej, które jest o parę kilometrów dalej, w Hartenstein.

Dowództwo urzęduje w ładnym hotelu, przy szosie i tuż

Czy wiecie, że...

Dociągamy do miliona

M. p., w październiku. W dniu 31 sierpnia r.b. zestawione w Biurze Oszczędności Żołnierzy A. P. W. salda wkładów żołnierskich wykazały okragłe 800 tysięcy funtów szterlingów.

W przeliczeniu do przedwojennej relacji złotego polskiego wyraził się ten dorobek naszą kwotą 20 milionów złotych.

Otoż na osiągniętą kwotę 800.000 funtów składają się cztery pozycje:

1. Oszczędności rublowe 107.000 funtów; 2. Depozyty wartościowe 47.000 funtów; 3. Oszczędności na certyfikaty 65.000 funtów; 4. Oszczędności na „Karty” 581.000 funtów.

Pierwsza pozycja jest dorobkiem pobytu w Rosji. Trzy pozostałe — owocem oszczędności w Iranie, Iraku, Syrii, Palestynie, Egipcie i Italii.

Owocne jednak rezultaty oszczędności zrodziły się dopiero na terenie Italii, gdzie na sprzyjające warunki oszczędzania działały dwie przyczyny: a) brak warunków użycia (puste sklepy, liche wino) i b) brak czasu. Żołnierz był w akcji. Bo

gdy tylko czas się znajdzie (wypoczynek) oszczędności spadają. Ale w rezultacie, na przestrzeni czasu, nie maleją, tylko rosną.

Z wyżej wymienionych cyfr wynika, że powszechna forma oszczędzania w A. P. W. stała się „Karta Oszczędnościowa”. Ma ona swoją ciekawą wymowę, jeśli chodzi o owe 581 tysięcy funtów szterlingów dorobku, bo...

Wiadomo, że trwała akcja oszczędnościowa w szeregach A. P. W. rozpoczęła się z dniem 1 Marca 1943 r. — Do 31 sierpnia r.b. ubiegłego 18 miesięcy czasu.

Jak bardzo Syria, Palestyna i Egipt nie sprzyjały oszczędnościom świadczy fakt, że w ciągu owych dziesięciu miesięcy 1943 r. oszczędzono na „Karty” zaledwie 124 tys. funtów gdy osiem miesięcy pobytu 2 Korpusu w Italii dało prawie czterokrotnie większą sumę, bo 457 tysięcy funtów.

Mówimy o 2 Korpusie w pierwszym rzędzie, bo jego wkłady stanowią dziś 94 pro-

cent wszystkich oszczędności A. P. W.

„Armia Ciulaczy” do wyjazdu za Morze Śródziemne (rok 1943) liczyła w szeregach A. P. W. 10.700 ludzi, gdy na dzień 31 sierpnia r.b. powiększyła się do liczby 27.200 ludzi.

Nasze oszczędności żołnierskie są dzisiaj poważnym dorobkiem materialnym. W dorobku tym pierwsze miejsce zajmuje 5 K. D. P. — 191 tysięcy funtów (tylko w kartach oszczędnościowych); 3 D. S. K. — 156 tysięcy funtów; Jednostki Pozadywizyjne — 117 tysięcy funtów; Baza 2. Korpusu i 7 Dywizja 58 tysięcy funtów; 2 Brygada Pancerna — 20 tys. funtów.

Oszczędności żołnierskie są również poważnym dorobkiem moralnym, bo jeśli wojsko nasze do wyjazdu na kontynent Europy oszczędzało 3 - 5 proc. swych poborów, to dzisiaj oszczędza 10 do 20 proc.

Zródłowym czynnikiem tego dodatniego wśród nas objawu społecznego stało się upowszechnienie się akcji oszczędzania.

W kancelariach oficerów gospodarczych nabrano rutyny w tej akcji, a oszczędzający — z a u f a n i a. Karta oszczędności staje się przedmiotem powszechnego użytku, a certyfikat oszczędnościowy przestał być sfinksem.

Biuro Oszczędności Żołnierzy A. P. W., po roku wysiłków, skierowanych ku gruntownej racjonalizacji obsługi klienta, kieruje się główną zasadą, aby w obywatelu — żołnierzu polskim ugruntować niezaprzeczną świadomość, że narody wielkie i bogate zawdzięczają swój dorobek i dobrobyt jedynie i wyłącznie oszczędnościom oraz, że kto myśli o jutrze, tego nigdy zły los nie zaskoczy żołnierz polski, powracając z obczyzny do Kraju, prócz chwały wojennej, przynieść winien i zdobyć materialną, która mu umożliwi zagospodarowanie się na zrujnowanym wojną gospodarstwie.

(K-i).

czuwać wyraźną ulgę i przypominam sobie, że już od sześciu dni nie rozbiegałem się, nie myślałem, nie goliłem. Wszyscy jesteśmy zarosnięci, a kapitan Ludwig Z. wygląda nieomal jak stary zakonnik.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Kwatera Prasowa 28.X. 27 października o godzinie 12 w południe oddziały jednej z brygad 2. Korpusu oczyścili całkowicie z nieprzyjaciela miasteczko Predapio Nuova, w którym przed 61 laty urodził się Benito Mussolini.

Bitwa o to miasto trwała dwa dni. Piechota polska musiała posuwać się naprzód jedyna, prowadząca do miasta od strony południowej, wąska, stroma, pełna serpentyn droga, na której Niemcy zerwali wszystkie mosty. Siegające po wyżej kostek błoto utrudniało budowanie przejazdów przez wężbrana rzekę Rabbi.

Kiedy wysunięte oddziały polskie znalazły się już u granic miasta, artyleria niemiecka otworzyła ogień z wzgórz okalających miasto. Deszcz załżał wąską zbudowaną objazd i wysunięte oddziały polskie znalazły się bez możliwości otrzymania z tyłu wsparcia amunicji i dostawy zaopatrzenia.

O godzinie 22 dnia 26 października piechota polska wycofała się z miasta. Saperzy tymczasem pracowali w pocie czoła nad naprawą drogi, a reszta oddziałów przechodziła w pław rzeki. Rano 27 października rozpoczęło się nowe natarcie,

Sowiecka odmowa

MOSKWA, 31.X (R) — Agencja sowiecka Tass podała do wiadomości, że Związek sowiecki nie weźmie udziału w konferencji w Chicago, na której omawiane będą sprawy organizacji lotnictwa cywilnego po wojnie.

Jako powód odmowy, agencja Tass podaje zaproszenie na tę konferencję delegatów Szwajcarii, Portugalii i Hiszpanii, a więc państw, które od szeregu lat prowadzi politykę wroga wobec Rosji Sowieckiej.

NEAPOL, 31.X (R) — Samoloty sojusznicze z Włoch bombardowały wczoraj za dnia cele w Monachium i w Austrii.

WIELKA OFENSywa SOWIECKA W ŁOTWIE? W PRUSACH WSCHODNICH GWALTOWNE WALKI

LONDYN, 31.X (R) Z Moskwy donoszą, że w północnej Norwegii wojska sowieckie utrzymują kontakt z tylnymi oddziałami niemieckimi osłaniającymi odwrot głównych sił pod Kirkenes.

Komunikat sowiecki nie mówi o walkach toczących się w zachodniej części Łotwy. Z Berlina natomiast donoszą, że rozpoczęła się tu ofensywa rosyjska na wielką skalę. Według oceny rzeczoznawców niemieckich, Rosjanie rzucili do walki półmilionową armię. Celem uderzenia sowieckiego jest zlikwidowanie reszty wojsk niemieckich w państwach bałtyckich i wzmocnienie ataku na Prusy Wschodnie. Dotychczas brak wiadomości o wyniku tych walk. Berlin donosi, że na ogół ataki sowieckie zostały z dużymi stratami odparte.

W Prusach Wschodnich, jak donoszą z Moskwy, toczą się gwałtowne walki, przy czym wojska niemieckie przystępują do częstych przeciwuderzeń. Rosjanie ponieść mieli duże

Z akcji 2. Korpusu

Zdobycie Predapio Nuova oraz wzgórz Colombo i Mirabella

zakonczony w południe całkowitym opanowaniem miasta.

Dojazd do miasta jest w dalszym ciągu niemożliwy. Zolnierze na barkach przenoszą żywność i skrzynki z amunicją przez brody, skąd znowu kilka kilometrów można przewozić zaopatrzenie dwoma wozami, którym udało się poprzedniego dnia przeprawić na drugą stronę. Na kilkanaście kilometrów przed miastem droga dla pojazdów urywa się i uchodzi w błąd przez drewnianą kładkę.

Nad miastem góruje na wysokości ponad 300 metrów waleczna Rocca delle Caminare, w którym faszystowski rząd u-

rzadził przed kilku laty archiwum pamiątek po Mussolinim.

W chwili, gdy byłem w mieście, w zamku byli jeszcze Niemcy. Miejsowa ludność włoska twierdzi, że wszystkie pamiątki po Mussolinim zostały już dawno wywiezione.

Na lewym skrzydle walki Polskiego Korpusu oddziały nasze sforsowały dwa wysokie wzgórza: Monte Colombo i Mirabella o wysokości ponad 700 metrów. Walki prowadzone na błocie wśród nagich skał granitowych i przepaści. Usuwanie min, budowa dróg, praca górców - motocyklistów trwa bez przerwy i nie zna nie-

bezpieczeństwa. Niemcy bronili się przez cały dzień w betonowych pilboxach, zbudowanych w skalach na zboczach górskich. Mimo trudnych warunków terenowych zdolano na te znaczne wysokości podciągnąć czołgi polskie, które ogniem swych dział zlikwidowały niemieckie punkty oporu. Ze zdobytego przez Polski Korpus wzgórz Colombo otwiera się widok na dolinę Lombardii i miasto Forli.

Dowódca VIII Armii przelał telegraficznie gen. Andersowi powinszowania dla 2. Korpusu z powodu zdobycia wzgórz Colombo.

Oddziały polskie zajęły Brede, przecięły linię Roosendaal-Tilburg Niemcy niszczą mosty i minują teren

LONDYN, 31.X (R) Z frontu zachodniego donoszą, że w Holandii wojska sojusznicze wypierają siły niemieckie na całej długości w kierunku północnym ku Mozie. Wojska brytyjskie, kanadyjskie i polskie działające w rejonach Bergen op Zoom, Bredy i Tilburgu, wywierają silny nacisk na pozycje niemieckie.

Wojska polskie zajęły ważny punkt wezłowy Brede zniszczona przez cofające się wojska niemieckie. Na skutek zajęcia Bredy nieprzyjaciel ma odciętą drogę odwrotu z wysp położonych przy ujściu Składy. Linia kolejowa pomiędzy Roosendaalem a Tilburgiem została przecięta przez oddziały polskie.

Wojska brytyjskie posuwają się na północ od Tilburga doszły na odległość 6 km od

Mozie. Niemcy niszczą po drodze wszystkie mosty i zakładają setki min, aby utrudnić marsz wojsk Sprzymierzonych.

Na północ od Bergen op Zoom wojska kanadyjskie polacyczyły się z oddziałami brytyjskimi, które lądowały na wysepce Beveland, gdzie zdobyto miasto Goes. W działaniach tych na południe od ujścia Składy Niemcy ponieśli ciężkie straty. W czasie ostatnich walk wzięto 3.840 jeńców. Nieprzyjaciel przystępuje na tym odcinku do częstych przeciwuderzeń aby osłonić cofające się siły główne.

Ciężkie walki toczą się we wschodniej części Holandii, gdzie opór niemiecki przybrał na sile.

Lotnictwo Sprzymierzonych wspiera akcje wojsk lądowych, atakując obiekty komunikacyjne w pobliżu linii frontu. Śred-

kat sowiecki donosi jedynie o starciach lokalnych i działalności patroli.

Wyniki bitwy na Pacyfiku

Japończycy stracili ok. 60 jednostek morskich

NOWY JORK, 31.X (R) — Z kwatery głównej adm. Nimitza donoszą o zakończeniu wielkiej bitwy powietrzno-morskiej między flotą i lotnictwem amerykańskim a japońskim w pobliżu archipelagu Filipińskiego.

Bitwa ta, która rozegrała się w ubiegłym tygodniu, zakończyła się druzgocącą klęską japońską. Z 59 lub 60 japońskich okrętów wojennych, które brały udział w dwu kolejnych bitwach, 58 zostało zatopionych lub uszkodzonych. Ocalały jeden lub dwa kontrotorpedowce. 24 okręty wojenne zostały topione na pewno, w tym 2 pancerniki, 4 lotniskowce, 6 krążowników ciężkich i 3 lekkie

nie bombowce zaatakowały skutecznie most na Mozie pod miejscowością Moerdijk, ważnym miejscem przeprawy w kierunku na Dordrecht i Rotterdam. Oprócz tego atakowano pozycje artyleryjskie i oddziały nieprzyjaciela.

We wschodniej części Francji osiągnięto lokalne sukcesy pod Luneville i Epinal. Zajęto tu kilka nowych miejscowości.

Brytyjczycy 40 km od północnej granicy Grecji

KAIR, 31.X (R) — Z frontu greckiego donoszą, że wojska brytyjskie posuwają się w Tessalii na północ wypierając Niemców z szeregu umocnionych pozycji. Obecnie oddziały alianckie znajdują się już tylko 40 mil od północnej granicy. Lotnictwo brytyjskie bombardowało stanowiska niemieckie w Kossani w północnej Grecji oraz obiekty kolejowe w pobliżu Salonik. Zniszczono przy tym 7 parowozów i 11 wagonów kolejowych z ładunkiem. „Spitfire’y” brytyjskie atakowały ponadto zegluga nieprzyja-

Demobilizacja Home Guard

LONDYN, 31.X (R) — Podano do wiadomości, że począwszy od dnia 1 listopada br., brytyjska armia krajowa (Home Guard) nie będzie powoływana do działań wojennych. Pozostaje to w związku z obecną sytuacją na frontach, na skutek której rząd brytyjski uznał, że terytorium Wielkiej Brytanii nie zagraża już niebezpieczeństwem ataku niemieckiego. Członkowie armii krajowej otrzymują urlop.

Likwidacja oddziałów podziemnych we Francji

LONDYN, 31.X (R) Gen. de Gaulle podał do wiadomości, że utworzona została rada, mająca na celu likwidację dotychczasowych oddziałów, które z bronią w ręku stawiały opór Niemcom w czasie okupacji Francji.

Oddziały te odegrały swoją rolę i obecnie troska rządu jest by na terytorium państwa nie działały żadne uzbrojone jednostki, oprócz regularnych formacji wojskowych i policji.

Oddziały partyzantów do określonego terminu złożyć winny posiadana broń, która oddana zostanie wojsku stojącemu na strazy całości państwa.

ciela na morzu Egejskim.

KAIR, 31.X (R) — Podano do wiadomości, że dowódca sił sojuszniczych na śródziemnomorskim teatrze wojny gen. Sir Henry Maitland Wilson i dowódca floty alianckiej na morzu Śródziemnym gen. Cunningham przybyli do Aten, gdzie przeprowadzili rozmowy z premierem greckim Papandrescu.

Tematem rozmów było ułożenie zasad współpracy wojskowej i morskiej.

dwie amerykańskie eskadry morskie 3. i 7.

Z kwatery głównej gen. Mac Arthura donoszą, że w działaniach lądowych na wyspach Filipińskich wojska amerykańskie osiągnęły dalsze sukcesy. Ponad dwie trzecie wyspy Leyte znajduje się w rękach amerykańskich. Wyspa Samar oczyszczona została z sił japońskich.

NOWY JORK, 31.X (R) — Dowódca floty amerykańskiej adm. King pojął do wiadomości, że Japończycy stracili w czasie ostatniej bitwy u wybrzeży Filipin połowę swojej floty morskiej.